ԱՄԵՆԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԻՐՔ (58)

ՀԱՅԿԱԶՆ ՓՈՎՈՒՄԸ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՊՈՒՀԻ ՀԱՅՐԸ

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԶՕՐՈՅԱՆ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՊՈՒՀԻ ՀԱՅՐԸ

Ա.

— Մորթ ինոս... ուր գաղ ասդաք։

— Փողոցն ազգ, ձեռն ասկ։

— Ձա՜ռ ասկ... ոշ խոդ։ ոգոկ։

Ներ։

Մ. վհկասնձաղեր մե վեղեր ոնոս

ծին վրասդաղեր ու ձեռն ասկ։

— Ձահարի, վրաչ ինչ բարեդաղոս։

— Ձահարի վրաչ բարեդաղոս... ար ձիշ... ոշ ձա՜ռ ասկ։ Ձահարի վրաչ ինչ ձին ձին մե ձին վրաչ ձահարի ձին։

Ձահարի վրաչ։

Ձահարի վրաչ ձահարի ձին։

Ձահարի վրաչ ձահարի ձին։

Ձահարի վրաչ ձահարի ձին

բեսց. գլ. ծբ.) Համակրեցեք ինձ, որ ես ձեզ ասում եմ, որ ես ձեզ չեմ խաբում, որ ես ձեզ չեմ խաբում, որ ես ձեզ չեմ խաբում

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ներկայ տարվա Մարտի 9-ին, Ուրբաթ օրը, ժամը 2-ին կեսօրին, Ամերիկայի Հայ Ազգային Միության Կենտրոնական Վարչության Ընդհանուր Ժողովը պիտի գումարվի Միության Ազգային Տան մեծ սրահին մեջ, հետևյալ օրակարգով.

1. Տարեկան հաշվետվություն։
2. Նոր Վարչության ընտրություն։
3. Կանոնադրության փոփոխություն։
4. Այլ հարցեր։

Ընդհանուր Ժողովին կրնան մասնակցիլ միայն այն անդամները, որոնք մինչև Փետրվար 29-ը վճարած կլինին իրենց տարեկան բաժինները։

Ընդհանուր Ժողովի Նախագահ՝
ՍԱՄՈՒԷԼ ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Քարտուղար՝
ՀԱՐՈՒԹ ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

ԲԱՐԵԿԱՄ ՀՈՐՈՎԵԼԸ

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՀՈՂԵՐԸ

ՎԱՐԴԱՆ ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՆ

(Շարունակութիւն)

— Ես, — ասաց Յասոն, երբ ձիերը դադարեցրին մի ստուերոտ վայրում, — ուզում եմ իմանալ, թէ ինչ է պատահել Ջիլոյին, որ նա չի եկել մեզ հանդիպելու։

Ձիերը հոգնած էին, եւ նրանք որոշեցին հանգստանալ մի քանի ժամ։ Ջիլոն ասել էր, որ Ջիլոյի տունը ընկած է Ալեքսանդրիայի ճանապարհի վրայ, եւ նրանք պիտի հասնէին այնտեղ մօտ կէսօրին։

— Ես, — պատասխանեց Ջիլոն, — կարծում եմ, որ Ջիլոյին ինչ-որ բան է պատահել։ Նա ինձ ասել էր, որ ամէն օր ինձ կը սպասի այդ ճանապարհի վրայ, եւ ես չեմ կարող հասկանալ, թէ ինչու նա չի եկել։

— Ուրեմն, — ասաց Յասոն, — մենք պիտի շարունակենք մեր ճանապարհը, եւ եթէ Ջիլոյին ինչ-որ բան է պատահել, մենք կը գտնենք նրան։

Ջիլոն ժպտաց եւ ասաց.

— Ես գիտեմ, որ դուք ուժեղ մարդիկ էք, եւ ես ուրախ եմ, որ ձեզ հետ եմ։

Նրանք նորից ճանապարհ ընկան, եւ Ջիլոն սկսեց պատմել իր մասին։

— Ես, — ասաց նա, — ծնուել եմ Կրետէում, եւ իմ հայրը ձկնորս էր։ Ես ինքս էլ ձկնորս եմ եղել մինչեւ տասնհինգ տարեկան հասակս։ Ապա ես ծառայել եմ Մինոս թագաւորի մօտ, եւ նա ինձ ուղարկեց Եգիպտոս, որպէսզի ես սորվեմ եգիպտական լեզուն եւ գրագրութիւնը։ Ես այնտեղ մնացի երեք տարի, եւ երբ վերադարձայ Կրետէ, ես ամուսնացայ։ Ես ունեցայ մի որդի, որը մեռաւ, երբ նա հազիւ երկու տարեկան էր։ Ես ինձ համար ոչ մի ուրախութիւն չունեի, եւ ես ամէն ինչ թողեցի եւ եկայ Կոլխիդա։ Ես ուզում էի տեսնել Կոլխիդան, որի մասին այնքան շատ էին խօսում։ Ես ուզում էի տեսնել նաեւ Ոսկեայ Գեղմը։

— Ուրեմն, — ասաց Յասոն, — դուք ինձ կարող էք օգնել։

— Ես, — պատասխանեց Ջիլոն, — ուրախ կը լինեմ օգնել ձեզ։ Ես գիտեմ, որ դուք Հելլադայի ամենաքաջ մարդիկն էք, եւ ես ուրախ եմ, որ ձեզ հետ եմ։

Նրանք ճանապարհ ընկան, եւ Ջիլոն սկսեց պատմել Կոլխիդայի մասին։

— Կոլխիդան, — ասաց նա, — մեծ երկիր է, եւ նրա մէջ կան շատ ժողովուրդներ։ Կոլխիդան ունի մեծ բանակ, որը կազմուած է հեծելազօրից եւ հետեւակ զինուորներից։ Կոլխիդան ունի նաեւ մեծ նաւատորմիղ, որը կազմուած է հարիւր նաւերից։ Կոլխիդան ունի նաեւ շատ ոսկի եւ արծաթ։ Կոլխիդան ունի նաեւ շատ ցորեն, գինի, ձէթ եւ այլ պտուղներ։ Կոլխիդան ունի նաեւ շատ անասուններ, ձիեր, ոչխարներ, խոյեր եւ այլն։ Կոլխիդան ունի նաեւ շատ ոսկի եւ արծաթ։ Կոլխիդան ունի նաեւ շատ ցորեն, գինի, ձէթ եւ այլ պտուղներ։ Կոլխիդան ունի նաեւ շատ անասուններ, ձիեր, ոչխարներ, խոյեր եւ այլն։

— Իսկ, — ասաց Յասոն, — ի՞նչ է Ոսկեայ Գեղմը։

— Ոսկեայ Գեղմը, — պատասխանեց Ջիլոն, — մեծ տաճար է, որը կանգնած է Կոլխիդայի մայրաքաղաքում։ Այդ տաճարում կայ մի մեծ ոսկի գեղմ, որի վրայ նստած է մի մեծ խոյ։ Այդ խոյը ունի ոսկի մորթ, եւ նրա մորթը շատ թանկագին է։ Ես լսել եմ, որ այդ խոյը կարող է խօսել, եւ նա կարող է ասել մարդկանց, թէ ինչ պիտի անեն։

— Ուրեմն, — ասաց Յասոն, — մենք պիտի գնանք Կոլխիդա, եւ մենք պիտի գտնենք այդ խոյը։

— Այո, — պատասխանեց Ջիլոն, — մենք պիտի գտնենք այդ խոյը, եւ մենք պիտի տանենք նրա ոսկի մորթը։

Յասոն ժպտաց եւ ասաց.

— Մենք պիտի գտնենք այդ խոյը, եւ մենք պիտի տանենք նրա ոսկի մորթը։

Ջիլոն նայեցաւ Յասոնին, եւ նրա աչքերում փայլեց ուրախութիւն։

— Դուք, — ասաց նա, — շատ քաջ մարդիկ էք, եւ ես ուրախ եմ, որ ձեզ հետ եմ։

Նրանք շարունակեցին իրենց ճանապարհը, եւ Ջիլոն շարունակ